

Detrectant, aliud quaerunt sub nomine ficto,
 Mentibus orbati, quas amiserere furentes,
 225 Externum legi Christum affirmare volentes,
 Nec mundi dominum, carnis neque velle salutem,
 Nec virtute patris, factorem corporis ipsum.“

V, 25: „Ignotumque alium quemquam non esse probamus.“

V, 28: „Culpamusque alias Ignoti tempora sera.“

V, 31 ff.: „Quisnam ergo deus? quem verum dicitis esse
 Ignotum populis, alienum denique mundo?
 Hunc quem nemo prius norat, hic venit ab alto?
 Si sua, cur tam sero petit? si non sua, quare
 35 Ut praedo rapit et populum sub lege morantem
 Ignotis totiens per legem vocibus opplet?
 Si misereri etiam venit et succurrere cunctis
 Et revelare gravi devictos funere mortis,
 Carnis et obsceno spiramen solvere vincolo,
 40 Quo cohibetur homo interior, concisus inique,
 Cur tam sero pius vigilans semperque benignus?
 Qui nunquam prius omnino se praebuit ulli?
 Transmissis numero [?] alienos ore requirens,
 Numquam expectatus, non notus, missus in orbem.“

V, 68 ff. wird gegen das Eheverbot Marcions polemisiert, s. u. a.

77 ff. „Vos autem astuta quis suasit fraude manere,
 Diviso prolis securos degere amore,
 Crimen adulterii committere, perdere vitam?

83 In faciem casti, maculati crimine furtim.

Hac causa vos connubio privavit honesto.“

V, 88 ff.: „Partem hominis, dum speratis retinere salutem,
 Totus homo vester deperdit mente profana,
 90 Interior simul et veterem quem dicitis hostem.
 Sed nec homo solum spiramen dicitur esse,
 Nec vetus est homo dicta caro, nec sunt inimica
 Spiritus et caro.“

V, 160 f.: „... vos falso hominem sine corpore corpus dicitis.“

V, 185 f.: „De qua carne [scil. Christus surgit], quia illum vos
 habuisse negatis?

Aut finxit potius, si vos dicere tutum est?“ —